

32003L0110

L 321/26

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

6.12.2003

DYREKTYWA RADY 2003/110/WE**z dnia 25 listopada 2003 r.****w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 ust. 3 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Republiki Federalnej Niemiec,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wzajemna pomoc do celów deportacji uwzględnia wspólny cel zakończenia nielegalnego pobytu obywateli państw trzecich, którzy podlegają nakazowi deportacji. Reguły wiążące wszystkie Państwa Członkowskie przyczyniają się ponadto do pewności prawnej i standaryzacji procedur.
- (2) Deportacja drogą powietrzną nabiera coraz większego znaczenia dla celu zakończenia pobytu obywateli państw trzecich. Pomimo wysiłków Państw Członkowskich, aby przyznać pierwszeństwo wykorzystywaniu lotów bezpośrednich, może być konieczne, z ekonomicznego punktu widzenia lub z powodu niewystarczającej dostępności lotów bezpośrednich, wykorzystanie połączeń lotniczych przez tranzytowe porty lotnicze innych Państw Członkowskich.
- (3) Zalecenie Rady z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie uzgodnionego działania i współpracy w wykonywaniu środków dotyczących deportacji ⁽¹⁾ oraz decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 21 kwietnia 1998 r. w sprawie współpracy między Umawiającymi się Stronami w kwestii zwracania obywateli państw trzecich drogą powietrzną (SCH/Com-ex (98) 10) ⁽²⁾ zajmują się już potrzebą współpracy między Państwami Członkowskimi w dziedzinie deportacji drogą powietrzną obywateli państw trzecich.
- (4) Suwerenność Państw Członkowskich, w szczególności w odniesieniu do użycia bezpośredniej siły przeciwko obywatelom państw trzecich przeciwstawiających się deportacji, powinna pozostać nienaruszona.
- (5) Konwencja z dnia 14 września 1963 r. w sprawie przestępstw i niektórych innych czynów popełnionych na pokładzie statków powietrznych (Konwencja tokijska), w szczególności w odniesieniu do kompetencji na pokładzie pilota odpowiedzialnego oraz do kwestii odpowiedzialności, powinna pozostać nienaruszona.
- (6) W odniesieniu do instrukcji linii lotniczych jak przeprowadzać deportacje z eskortą i bez dokonane jest odniesienie do załącznika 9 Konwencji Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego (ICAO) z dnia 7 grudnia 1944 r.
- (7) Państwa Członkowskie wykonują niniejszą dyrektywę z należytym poszanowaniem praw człowieka i podstawowych wolności, w szczególności Konwencji genewskiej

dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., zmienionej Protokołem nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r., oraz Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Zgodnie z mającymi zastosowanie zobowiązaniami międzynarodowymi przewóz drogą powietrzną nie powinien być żądany ani dopuszczony, jeżeli w państwie trzecim będącym miejscem przeznaczenia lub tranzytu obywatel państwa trzeciego jest narażony na niehumanitarne lub poniżające traktowanie, tortury lub karę śmierci, lub jeżeli jego życie lub wolność byłoby narażone na zagrożenie z powodu jego rasy, religii, narodowości, przynależności do określonej grupy społecznej lub przekonań politycznych.

- (8) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽³⁾.
- (9) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy, dlatego nie jest nią związana ani jej nie podlega. Biorąc pod uwagę, że niniejsza dyrektywa rozwija dorobek Schengen na mocy postanowień tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w zakresie, w jakim stosuje się go do obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają lub już nie spełniają warunków krótkiego pobytu obowiązujących na terytorium Państwa Członkowskiego na mocy postanowień dorobku Schengen, zgodnie z art. 5 wyżej wspomnianego Protokołu, Dania podejmuje decyzję w okresie sześciu miesięcy od przyjęcia przez Radę niniejszej dyrektywy, czy będzie ją wykonywać w ramach swojego prawa krajowego, czy nie.
- (10) W odniesieniu do Republiki Islandii i Królestwa Norwegii niniejsza dyrektywa stanowi rozwój postanowień dorobku Schengen w rozumieniu Układu zawartego dnia 18 maja 1999 r. przez Radę Unii Europejskiej z Republiką Islandii i Królestwem Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁴⁾, w zakresie w jakim stosuje się do obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają lub już nie spełniają warunków krótkiego pobytu obowiązujących na terytorium Państwa Członkowskiego na mocy postanowień dorobku Schengen, które podlegają obszarowi, o którym mowa w art. 1 pkt C, decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 5 z 10.1.1996, str. 3.⁽²⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 193.⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.⁽⁵⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

- (11) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii załączonego do Traktatu ustanawiającego Unię Europejską oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską te Państwa Członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej dyrektywy i dlatego, z zastrzeżeniem art. 4 tego Protokołu, nie są nią związane ani nie podlegają jej stosowaniu.
- (12) Niniejsza dyrektywa stanowi akt opierający się na dorobku Schengen, lub który do niego się odnosi w rozumieniu art. 3 ust. 1 Aktu Przystąpienia z 2003 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Celem niniejszej dyrektywy jest określenie środków dotyczących pomocy, które mogą być podjęte przez właściwe władze w portach lotniczych tranzytu w Państwach Członkowskich w odniesieniu do deportacji drogą powietrzną z eskortą i bez.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę, która nie jest obywatelem Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej, Republiki Islandii lub Królestwa Norwegii;
- b) „wnioskujące Państwo Członkowskie” oznacza Państwo Członkowskie, które wykonuje nakaz deportacji w odniesieniu do obywatela państwa trzeciego i wnioskuje o umożliwienie tranzytu przez port lotniczy tranzytu innego Państwa Członkowskiego;
- c) „Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek” lub „Państwo Członkowskie tranzytu” oznacza Państwo Członkowskie, przez którego port lotniczy tranzytu ma się odbyć tranzyt;
- d) „eskorta” oznacza wszystkie osoby z wnioskującego Państwa Członkowskiego odpowiedzialne za towarzyszenie obywatelowi państwa trzeciego wraz z osobami odpowiedzialnymi za opiekę medyczną oraz tłumaczami;
- e) „tranzyt drogą powietrzną” oznacza przejazd obywatela państwa trzeciego oraz, jeżeli jest to niezbędne, eskorty, przez obszar portu lotniczego Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek do celów deportacji drogą powietrzną.

Artykuł 3

1. Państwo Członkowskie pragnące zawrócić obywatela państwa trzeciego drogą powietrzną bada, czy jest możliwe wykorzystanie bezpośredniego lotu do kraju przeznaczenia.
2. Jeżeli Państwo Członkowskie pragnące zawrócić obywatela państwa trzeciego nie może z uzasadnionych praktycznych powodów wykorzystać lotu bezpośredniego do kraju przeznaczenia, może wnioskować o tranzyt drogą powietrzną przez inne Państwo Członkowskie. W zasadzie nie składa się wniosku o tranzyt drogą powietrzną, jeżeli środek dotyczący deportacji wymaga zmiany portu lotniczego na terytorium Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek.
3. Bez uszczerbku do zobowiązań art. 8, Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, może odmówić tranzytu drogą powietrzną, jeżeli:

- a) obywatel państwa trzeciego na mocy ustawodawstwa krajowego w Państwie Członkowskim, do którego kierowany jest wniosek, jest oskarżony o przestępstwo kryminalne lub jest poszukiwany w celu odbycia wyroku;
- b) tranzyt przez inne Państwa lub przyjęcie przez kraj przeznaczenia nie jest wykonalne;
- c) środek dotyczący deportacji wymaga zmiany portu lotniczego na terytorium Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek;
- d) wnioskowana pomoc nie jest możliwa do zrealizowania w danym momencie z powodów praktycznych; lub
- e) obywatel państwa trzeciego będzie zagrożeniem dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek.

4. W przypadku określonym w ust. 3 lit. d) Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, niezwłocznie powiadamia wnioskujące Państwo Członkowskie o dacie, jak najbliższej daty wnioskowanej, kiedy może dostarczyć pomocy przy tranzycie drogą powietrzną, w zakresie w jakim inne warunki zostają spełnione.

5. Zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną, które zostały już wydane, mogą zostać cofnięte przez Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, jeżeli następnie wychodzą na jaw okoliczności w rozumieniu ust. 3, uzasadniające odmowę tranzytu.

6. Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, niezwłocznie powiadamia wnioskujące Państwo Członkowskie o odmowie lub cofnięciu zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną na mocy ust. 3 lub 5 lub o wszelkich innych powodach, dla których tranzyt nie jest możliwy, oraz dostarcza wyjaśnienia powodów.

Artykuł 4

1. Wniosek o tranzyt drogą powietrzną z eskortą lub bez oraz związanych z tym środków pomocy na mocy art. 5 ust. 1 składa się w formie pisemnej przez wnioskujące Państwo Członkowskie. Wniosek powinien dotrzeć do Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, jak najszybciej i w żadnym przypadku nie później niż dwa dni przed tranzytem. Termin ten może zostać uchylony w szczególnie pilnych i należyście uzasadnionych przypadkach.

2. Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, powiadamia niezwłocznie wnioskujące Państwo Członkowskie o swojej decyzji w ciągu dwóch dni. Termin ten może zostać przedłużony w należyście uzasadnionych przypadkach maksymalnie o 48 godzin. Tranzyt drogą powietrzną nie może zostać rozpoczęty bez zgody Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek.

W przypadku gdy Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, nie udziela odpowiedzi w terminie określonym w pierwszym akapicie, tranzyt może zostać rozpoczęty w drodze notyfikacji przez wnioskujące Państwo Członkowskie.

Państwa Członkowskie mogą przewidzieć na podstawie dwustronnych lub wielostronnych porozumień lub uzgodnień, że operacje tranzytu mogą być rozpoczynane w drodze notyfikacji przez wnioskujące Państwo Członkowskie.

Państwo Członkowskie powiadamia Komisję odnośnie do porozumień lub uzgodnień określonych w akapicie trzecim. Komisja składa regularnie sprawozdania Radzie w sprawie takich porozumień i uzgodnień.

3. Do celów obsługi wniosków określonych w ust. 1, informacje dotyczące formularza do wykorzystywania do składania wniosków i udzielania zezwoleń na tranzyt drogą powietrzną zgodnie z Załącznikiem są przekazywane do Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek.

Środki niezbędne do uaktualniania i dostosowywania wniosków o tranzyt określone w Załączniku, jak również sposoby ich przekazywania są podejmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 9 ust. 2.

4. W odniesieniu do jakiegokolwiek wniosku o tranzyt wnioskujące Państwo Członkowskie dostarcza Państwu Członkowskiemu, do którego kierowany jest wniosek, wszelkie szczegóły, jak przewidziano w Załączniku.

5. Każde Państwo Członkowskie powołuje organ centralny, do którego wysyła się wnioski na mocy ust. 1.

Organy centralne wyznaczają punkty kontaktowe dla wszystkich właściwych portów lotniczych tranzytu, z którymi można się kontaktować przez cały czas prowadzenia operacji tranzytu.

Artykuł 5

1. Wnioskujące Państwo Członkowskie przyjmuje właściwe uzgodnienia w celu zapewnienia, aby operacja tranzytu odbywała się w możliwie najkrótszym czasie.

Operacja tranzytu odbywa się maksymalnie w okresie 24 godzin.

2. Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, z zastrzeżeniem wzajemnych konsultacji z wnioskującym Państwem Członkowskim, w ramach dostępnych środków oraz zgodnie z właściwymi standardami międzynarodowymi, zapewnia wszelkie niezbędne środki pomocy, począwszy od lądowania i otwarcia drzwi samolotu do chwili zapewnienia, że obywatel państwa trzeciego opuścił samolot. Wzajemne konsultacje nie są jednakże wymagane w przypadkach określonych w lit. b).

Odnosi się to w szczególności do poniższych środków pomocy:

- a) spotkania obywatela państwa trzeciego w samolocie i eskortowania go/jej w obrębie portu lotniczego tranzytu, w szczególności do jego/jej następnego odlotu;
- b) zapewnienia obywatelowi państwa trzeciego opieki medycznej w razie potrzeby oraz jego/jej eskorty, jeżeli jest to niezbędne;
- c) zapewnienia obywatelowi państwa trzeciego wyżywienia, oraz jego/jej eskorty, jeżeli jest to niezbędne;
- d) odbioru, przechowywania i przekazywania dokumentów podróży, w szczególności w przypadku deportacji bez eskorty;
- e) w przypadkach przewozów bez eskorty, powiadamiania wnioskującego Państwa Członkowskiego o miejscu i czasie odlotu obywatela państwa trzeciego z terytorium danego Państwa Członkowskiego;
- f) powiadamiania wnioskującego Państwa Członkowskiego, jeżeli podczas przewozu obywatela państwa trzeciego mają miejsce jakiegokolwiek poważne zdarzenia.

3. Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, może, zgodnie ze swoim prawem krajowym:

- a) umieścić i zakwaterować obywateli państw trzecich w bezpiecznym obiekcie;

- b) używać uzasadnionych środków w celu zapobieżenia lub zakończenia jakiegokolwiek próby obywatela państwa trzeciego sprzeciwiania się tranzytowi.

4. Bez uszczerbku dla art. 6 ust. 1, w przypadkach, gdy zakończenie operacji tranzytu nie może być zapewnione pomimo pomocy udzielonej zgodnie z ust. 1 i 2, Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, może, na wniosek i po konsultacji z wnioskującym Państwem Członkowskim, podjąć wszelkie niezbędne środki pomocy w celu kontynuowania operacji tranzytu.

W takich przypadkach czas określony w ust. 1 może zostać przedłużony maksymalnie o 48 godzin.

5. Właściwe władze Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, na których spoczywa odpowiedzialność za wykonanie środka, podejmują decyzję o charakterze i zakresie pomocy, jaka może zostać udzielona na mocy ust. 2, 3 i 4.

6. Koszty usług świadczonych zgodnie z ust. 2 lit. b) i c) są ponoszone przez wnioskujące Państwo Członkowskie.

Pozostałe koszty są również ponoszone przez wnioskujące Państwo Członkowskie w zakresie, w jakim są one rzeczywiste i wymierne.

Państwa Członkowskie dostarczają właściwych informacji w odniesieniu do kryteriów kwantyfikacji kosztów określonych w akapicie drugim.

Artykuł 6

1. Wnioskujące Państwo Członkowskie podejmuje się niezwłocznego ponownego wpuszczenia obywatela państwa trzeciego, jeżeli:

- a) odmówiono lub cofnięto zgodę na tranzyt drogą powietrzną na mocy art. 3 ust. 3 lub 5;
- b) obywatel państwa trzeciego wjechał na terytorium Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek, bez zezwolenia podczas tranzytu;
- c) deportacja obywatela państwa trzeciego do innego kraju tranzytu lub do kraju przeznaczenia lub wejście na pokład podczas łączącego lotu, okazały się nieskuteczne; lub
- d) tranzyt drogą lotniczą nie jest możliwy z innego powodu.

2. Państwo Członkowskie, do którego kierowany jest wniosek, pomaga przy ponownym wpuszczeniu obywatela państwa trzeciego na terytorium wnioskującego Państwa Członkowskiego w przypadkach, o których mowa w ust. 1. Wnioskujące Państwo Członkowskie ponosi koszty wynikłe podczas zawracania obywatela państwa trzeciego.

Artykuł 7

1. Podczas wykonywania operacji tranzytu kompetencje eskorty są ograniczone do samoobrony. Dodatkowo, w przypadku braku sił porządkowych Państwa Członkowskiego tranzytu lub w celu wsparcia sił porządkowych, eskorta może zastosować uzasadnione i proporcjonalne działania w odpowiedzi na bezpośrednie i poważne zagrożenie w celu zapobieżenia ucieczce, okaleczeniu siebie lub strony trzeciej lub zniszczeniu mienia przez obywatela państwa trzeciego.

W każdych okolicznościach eskorta musi działać w zgodzie z ustawodawstwem Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek.

2. Eskorta nie ma broni podczas tranzytu drogą powietrzną i nosi ubrania cywilne. Dostarcza ona środki właściwej identyfikacji, wraz z zezwoleniem na tranzyt dostarczonym przez Państwo Członkowskie tranzytu, lub, w danym przypadku, notyfikację, o której mowa w art. 4 ust. 2, na wniosek Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa nie narusza zobowiązań wynikających z Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., zmienionej Protokołem nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r., z konwencji międzynarodowych dotyczących praw człowieka i podstawowych wolności oraz z konwencji międzynarodowych dotyczących ekstradycji osób.

Artykuł 9

1. Komisję wspiera komitet.
2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Ustala się okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania

niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 6 grudnia 2005 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w obszarze objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 11

Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 21 kwietnia 1998 r. w sprawie współpracy między Umawiającymi się Stronami w kwestii zwracania obywateli państw trzecich drogą powietrzną (SCH/Com-ex (98) 10) traci moc.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie w dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 listopada 2003 r.

W imieniu Rady

G. TREMONTI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

- I. Wniosek o tranzyt do celów deportacji drogą powietrzną
(zgodnie z art. 4 dyrektywy Rady 2003/110/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną
(Dz.U. L 321 z 6.12.2003, str. 26).

(Jednostka wnioskująca) Organ: _____ Adres: _____ _____	Miejscowość/Data: _____ Telefon/Fax/e-mail: _____ Nazwisko urzędnika: _____ Podpis: _____
--	--

(Jednostka wnioskująca) Organ: _____ Adres: _____ _____
--

Ogólne informacje dotyczące obywatela państwa trzeciego, którego dotyczy wniosek o tranzyt

Nr wniosku	Nazwisko	Imię	m/k	Data urodzenia	Miejsce urodzenia	Narodowość	Dokumentu podróży Nr/rodzaj/ważność	Numer wizy wystawionej przez państwo trzecie (jeżeli wymagana)
1								
2								

Szczegóły dotyczące lotu

Nr lotu	Z	Data wylotu	Czas	Do	Data przylotu	Czas

Informacje szczegółowe

Czy obywatelowi państwa trzeciego towarzyszy eskorta?	☐ tak ☐ nie	Nazwiska i funkcje: _____ _____ _____
Czy obecność eskorty policyjnej w porcie lotniczym jest zalecana?	☐ tak ☐ nie	
Czy wymagana jest opieka medyczna?	☐ tak ☐ nie	Jeżeli tak, podać szczegóły: _____ _____ _____
Rozpoznawalne choroby zakaźne? (*)	☐ tak ☐ nie	Jeżeli tak, podać szczegóły: _____ _____ _____
Poprzednie nieudane próby deportacji?	☐ tak ☐ nie	Jeżeli tak, podać powody: _____ _____ _____

Dalsze uwagi

Uwaga: W chwili składania wniosku żadne podstawy do odrzucenia na mocy art. 3 ust. 3 i 5 dyrektywy 2003/110/WE nie były znane.

Decyzja jednostki, do której kierowany jest wniosek

Zezwala się na tranzyt.	☐
Nie zezwala się na tranzyt.	☐
Podstawy:	_____ _____
_____ (Nazwisko/Podpis/Data)	

(*) Ta informacja zostaje dostarczona zgodnie ze stosowanym prawem krajowym lub międzynarodowym.